

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2016*

«Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Παγκόσμια αγορά των ενοποιημένων συστημάτων διαβίβασης δεδομένων σε πραγματικό χρόνο — Απόφαση η οποία καθιστά υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που προτείνει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση — Άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003»

Στην υπόθεση T-76/14,

Morningstar, Inc., με έδρα το Σικάγο, Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους S. Kinsella, K. Daly, P. Harrison, solicitors, και M. Abenhaïm, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την F. Castilla Contreras, τον A. Dawes και τον F. Ronkes Agerbeek,

καθής,

υποστηριζόμενης από

την **Thomson Reuters Corp.**, με έδρα το Τορόντο (Καναδάς),

και

την **Reuters Ltd**, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

εκπροσωπούμενες από τους A. Nourry, G. Olsen και την C. Ghosh, solicitors,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, της αποφάσεως C(2012) 9635 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ, [υπόθεση COMP/D2/39.654 — Κωδικοί χρηματοπιστωτικών μέσων Reuters (RIC)],

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, M. Kancheva και C. Wetter (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorzczk, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 3ης Μαρτίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 30 Οκτωβρίου 2009, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε να κινήσει, σε βάρος της Thomson Reuters Corporation και των ευρισκόμενων υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο της επιχειρήσεων, στις οποίες συγκαταλέγεται η Reuters Limited (στο εξής: TR), διαδικασία για ενδεχόμενη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως στην παγκόσμια αγορά ενοποιημένων συστημάτων διαβίβασεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο.
- 2 Στις 19 Σεπτεμβρίου 2011, η Επιτροπή κατέληξε σε προκαταρκτική εκτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), την οποία κοινοποίησε στην TR στις 20 Σεπτεμβρίου 2011.
- 3 Σύμφωνα με την προκαταρκτική εκτίμηση, η TR κατέχει δεσπόζουσα θέση στην παγκόσμια αγορά των ενοποιημένων συστημάτων διαβίβασεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο. Ενδέχεται να έχει καταχραστεί τη δεσπόζουσα θέση, επιβάλλοντας ορισμένους περιορισμούς στη χρήση των κωδικών χρηματοπιστωτικών μέσων της Reuters (στο εξής: κωδικοί RIC). Οι κωδικοί RIC είναι αλφαριθμητικοί κωδικοί τους οποίους έχει αναπτύξει η TR για την ταυτοποίηση των κινητών αξιών και του τόπου όπου πραγματοποιούνται συναλλαγές επί των αξιών αυτών.
- 4 Η TR απαγορεύει στους πελάτες της να χρησιμοποιούν τους κωδικούς RIC προκειμένου να αναζητούν πληροφορίες σε ενοποιημένα συστήματα διαβίβασεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο προερχόμενα από άλλους παρόχους και δεν επιτρέπει σε τρίτους και στους ανταγωνιστές παρόχους να δημιουργούν και να ενημερώνουν πίνακες αντιστοιχίσεως με κωδικούς RIC, οι οποίοι θα επέτρεπαν στα συστήματα των πελατών της να λειτουργούν σε ορισμένο βαθμό σε συνδυασμό με ενοποιημένα συστήματα διαβίβασεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο προερχόμενα από άλλους παρόχους. Με την προκαταρκτική εκτίμησή της, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι πρακτικές αυτές συνεπάγονται σοβαρά εμπόδια όσον αφορά την αλλαγή παρόχου ενοποιημένου συστήματος διαβίβασεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο και συνιστούν κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).
- 5 Στις 8 Νοεμβρίου 2011, η TR υπέβαλε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, πρόταση αναλήψεως δεσμεύσεων, προς άρση των αντιρρήσεων που αυτή είχε διατυπώσει με την προκαταρκτική εκτίμησή της.
- 6 Με την εν λόγω πρότασή της, η TR αναλάμβανε, μεταξύ άλλων, τη δέσμευση:
 - να επιτρέψει στους πελάτες της να συνάπτουν συμφωνία παραχωρήσεως διευρυμένης άδειας χρήσεως των κωδικών RIC (στο εξής: ERL). Η ERL παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί, έναντι μηνιαίου τέλους, τους κωδικούς RIC για την αναζήτηση δεδομένων σε ενοποιημένα συστήματα διαβίβασεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο προερχόμενα από ανταγωνιστές παρόχους και, κατά τον τρόπο αυτόν, να μεταβάλλει μία ή περισσότερες από τις εφαρμογές τους,

- να παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε οι πελάτες της να προβαίνουν σε αντιστοίχιση των κωδικών RIC με το σύστημα κωδικοποίησης των ανταγωνιστών παρόχων και να μπορούν, έτσι, να αλλάξουν πάροχο.
- 7 Στις 14 Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, παραθέτοντας συνοπτικά την υπόθεση και τις δεσμεύσεις, και καλώντας τους τρίτους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της προτάσεως της TR.
- 8 Στις 7 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στην TR τις παρατηρήσεις που είχαν υποβληθεί από τρίτους ενδιαφερομένους μετά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως περί διενέργειας έρευνας αγοράς.
- 9 Στις 27 Ιουνίου 2012, η TR υπέβαλε πρόταση αναθεωρημένων δεσμεύσεων, σε απάντηση των παρατηρήσεων που είχαν υποβληθεί. Οι κύριες μεταβολές ήταν οι εξής:
- μειώθηκε το ύψος του τέλους για την ERL·
 - η διάρθρωση του τέλους για την ERL δεν συνδεόταν πλέον με τυχόν υπάρχουσες εκπτώσεις για τα ενοποιημένα συστήματα διαβίβασης δεδομένων σε πραγματικό χρόνο της TR. Επίσης, κατέστη λιγότερο πολύπλοκη και περισσότερο διαφανής·
 - η ERL μπορούσε να χρησιμοποιηθεί παγκοσμίως από τους πελάτες που ασκούσαν πραγματική εμπορική δραστηριότητα εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (EOX)·
 - η ERL κάλυπτε τους κωδικούς RIC μοναδικής πηγής οι οποίοι σχετίζονταν με χρηματοπιστωτικά μέσα υπό εξωχρηματιστηριακή διαπραγμάτευση, με την επιφύλαξη της συγκαταθέσεως του συγκεκριμένου προμηθευτή δεδομένων (εκτός εάν η TR ήταν ο μόνος πάροχος δεδομένων για χρηματοπιστωτικά μέσα υπό εξωχρηματιστηριακή διαπραγμάτευση κατά τον χρόνο αλλαγής παρόχου)·
 - η ERL κάλυπτε τις ανθρώπινες διεπαφές σε εφαρμογές βάσει διακομιστή (χωρίς επιπλέον κόστος)·
 - επιπλέον της αρχικής πενταετούς περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας μπορούσε να αποκτηθεί συνδρομή στην ERL, οι πελάτες είχαν τη δυνατότητα να επεκτείνουν τη συνδρομή έναντι ονομαστικού τέλους για άλλα δύο έτη·
 - παροχή επιπλέον χωριστής άδειας, και συγκεκριμένα άδειας για τρίτους (στο εξής: TPDL), ώστε αυτοί να έχουν τη δυνατότητα να καταρτίσουν πίνακες αντιστοίχισης, προς διευκόλυνση της αλλαγής παρόχου για τους πελάτες της TR.
- 10 Στις 12 Ιουλίου 2012, η Επιτροπή κίνησε δεύτερη διαδικασία έρευνας αγοράς και δημοσίευσε τις τροποποιημένες δεσμεύσεις, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.
- 11 Στις 25 Σεπτεμβρίου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στην TR τις παρατηρήσεις που είχαν υποβληθεί από τρίτους ενδιαφερομένους μετά τη δημοσίευση της δεύτερης ανακοινώσεως περί διενέργειας έρευνας αγοράς.

- 12 Στις 7 Νοεμβρίου 2012, η TR υπέβαλε τρίτη σειρά δεσμεύσεων (στο εξής: οριστικές δεσμεύσεις), οι οποίες προέβλεπαν τα εξής:
- η ρήτρα της παραγράφου 7.1 των οριστικών δεσμεύσεων περιέχει αναθεωρημένο ορισμό του «τρίτου που αναπτύσσει εργαλεία αλλαγής παρόχου», ώστε οι εν λόγω τρίτοι να μπορούν να συνάψουν συμφωνίες με άλλους παρόχους ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, για τη δημιουργία πινάκων αντιστοιχίσεως που να καθιστούν δυνατή την αλλαγή παρόχου για τους πελάτες της TR·
 - οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου έχουν δικαίωμα όχι μόνον να «δημιουργούν» πίνακες αντιστοιχίσεως, αλλά και να τους «ενημερώνουν» (ρήτρα της παραγράφου 1.8 της TPDΛ)·
 - η TPDΛ που είναι συνημμένη στο κείμενο των οριστικών δεσμεύσεων δεν περιέχει πλέον τη ρήτρα της παραγράφου 3.5 της TPDΛ που είναι συνημμένη στο αναθεωρημένο κείμενο των δεσμεύσεων. Η εν λόγω ρήτρα περιείχε διατάξεις κατά τις οποίες ο τρίτος που αναπτύσσει εργαλεία αλλαγής παρόχου «δεν μπορεί να διατείνεται ότι η χρήση κατάλληλων για την αναζήτηση δεδομένων κωδικών RIC θα είναι εύχρηστη ή εφικτή σε κάθε περίπτωση ή ότι δεν θα δημιουργούνται προβλήματα όσον αφορά την ακεραιότητα των δεδομένων ή άλλα λειτουργικά προβλήματα»·
 - οι ρήτρες των παραγράφων 3.2.8 των οριστικών δεσμεύσεων και 1.3, στοιχείο γ', της TPDΛ επιτρέπουν στους τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου και στους λοιπούς παρόχους ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο να συνεργάζονται για τη δημιουργία, ενημέρωση και διάθεση στο εμπόριο πινάκων αντιστοιχίσεως·
 - με τη ρήτρα της παραγράφου 3.2.9 των οριστικών δεσμεύσεων και τις ρήτρες της παραγράφου 1.3, στοιχείο δ', και της παραγράφου 1.4 της TPDΛ βελτιώνεται το επίπεδο των πληροφοριών που δύνανται να ανταλλάσσουν μεταξύ τους οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου και οι λοιποί πάροχοι ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο. Τούτο συνεπάγεται ότι οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου δύνανται να παρέχουν στους λοιπούς παρόχους ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο περιγραφικά δεδομένα αναφοράς για τους κωδικούς RIC (αλλά όχι τους κωδικούς RIC), σε περίπτωση που οι εν λόγω τρίτοι δεν ήταν σε θέση να ολοκληρώσουν την αντιστοίχιση του συστήματος κωδικοποίησης του ανταγωνιστή παρόχου συστήματος διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο.
- 13 Στο παράρτημα V των οριστικών δεσμεύσεων της TR προβλέπεται επίσης ο ορισμός ανεξάρτητου εντολοδόχου που θα εποπτεύει την τήρησή τους. Καθήκον του είναι η εποπτεία της τήρησεως των δεσμεύσεων αυτών και η τακτική υποβολή εκθέσεως στην Επιτροπή, και, εφόσον ενδεχομένως, η υποβολή προτάσεων για τη λήψη πρόσθετων μέτρων προς διασφάλιση της τήρησεως των εν λόγω δεσμεύσεων, καθώς και η υποβολή εκθέσεως για την έκβαση της προβλεπόμενης στο παράρτημα IV των οριστικών δεσμεύσεων διαδικασίας επιλύσεως διαφορών.
- 14 Η Επιτροπή θεώρησε τις προαναφερθείσες δεσμεύσεις επαρκείς για την επίλυση των προβλημάτων ανταγωνισμού που είχαν εντοπιστεί. Κατά συνέπεια, στις 20 Δεκεμβρίου 2012, εξέδωσε, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, απόφαση σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ [υπόθεση COMP/D2/39.654 — Κωδικοί χρηματοπιστωτικών μέσων Reuters (RIC)] (ΕΕ 2013, C 326, σ. 4, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθιστώντας υποχρεωτικές τις προταθείσες από την TR δεσμεύσεις. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι, υπό το φως των δεσμεύσεων αυτών, δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να ενεργήσει.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Φεβρουαρίου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 16 Στις 16 Μαΐου 2014, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.
- 17 Το υπόμνημα απαντήσεως κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Αυγούστου 2014.
- 18 Στο πλαίσιο μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας της 27ης Αυγούστου 2014, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει μη εμπιστευτικό κείμενο της προκαταρκτικής εκτιμήσεως την οποία είχε καταρτίσει δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε εμπρόθεσμα.
- 19 Το υπόμνημα ανταπαντήσεως περιήλθε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Οκτωβρίου 2014.
- 20 Με διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 2014, ο πρόεδρος του όγδου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε την αίτηση παρεμβάσεως της TR, η οποία είχε κατατεθεί στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Μαΐου 2014.
- 21 Στις 2 Ιανουαρίου 2015, η TR κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως.
- 22 Οι παρατηρήσεις των κυρίων διαδίκων επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της TR περιήλθαν εμπρόθεσμα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 23 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 89, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, ζήτησε από την Επιτροπή να καταθέσει τα μη εμπιστευτικά κείμενα των απαντήσεων που δόθηκαν από τους επιχειρηματίες της αγοράς στο πλαίσιο των ερευνών για τις οποίες είχαν δημοσιευθεί σχετικές ανακοινώσεις στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 14 Δεκεμβρίου 2011 και στις 12 Ιουλίου 2012. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 24 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 3ης Μαρτίου 2015.
- 25 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή,
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, είτε καθόσον αφορά τους παρόχους συστημάτων διαβίβασης δεδομένων σε πραγματικό χρόνο είτε καθόσον αφορά την ίδια,
 - να λάβει όποιο άλλο μέτρο κρίνει πρόσφορο,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

- 27 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι παραδεκτώς ασκεί την υπό κρίση προσφυγή, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά άμεσα, καθώς περιορίζει τη δυνατότητά της να συνάψει με την TR σύμβαση με αντικείμενο τους κωδικούς RIC, κατά το μέτρο που με την εν λόγω απόφαση οι ανταγωνιστές πάροχοι ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο εξαιρούνται ρητώς από τον κύκλο των επιλέξιμων για τη λήψη άδειας προσώπων. Όσον αφορά το αν επηρεάζεται ατομικά, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μετείχε ενεργά στη διοικητική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Επιπλέον, συγκαταλέγεται στον κλειστό και προσδιορισίμο κύκλο των προσώπων που μετείχαν στη διοικητική διαδικασία. Εξάλλου, η προσβαλλόμενη απόφαση επιτρέπει στον κύριο ανταγωνιστή της να ακολουθεί συγκεκριμένη επαγγελματική συμπεριφορά, γεγονός που επηρεάζει τη θέση της στη σχετική αγορά.
- 28 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά και υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, χωρίς όμως να εγείρει ρητώς ένσταση απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 29 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, πρόσωπο που δεν είναι αποδέκτης μιας πράξεως μπορεί να προσφύγει κατ' αυτής, αν η πράξη το αφορά άμεσα και ατομικά.
- 30 Κατά τη νομολογία, το ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποίησης του προσφεύγοντος κρίνεται βάσει των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης πράξεως επί της νομικής του καταστάσεως, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη πράξη τον αφορά, αφενός, άμεσα, υπό την έννοια ότι απαιτείται το επίμαχο μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεώς του, χωρίς να παρέχει εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, καθόσον η εφαρμογή αυτή έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικώς από τη ρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να παρεμβάλλονται άλλοι ενδιάμεσοι κανόνες (αποφάσεις της 5 Μαΐου 1998, *Glencore Grain* κατά Επιτροπής, C-404/96 P, EU:C:1998:196, σκέψη 42, και της 24ης Μαρτίου 1994, *Air France* κατά Επιτροπής, T-3/93, EU:T:1994:36, σκέψη 80), και, αφετέρου, ατομικά, υπό την έννοια ότι τον θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων του ή λόγω συγκεκριμένης πραγματικής καταστάσεως η οποία τον χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τον εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, *Plaumann* κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 941).
- 31 Εν προκειμένω, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, η προσβαλλόμενη απόφαση καθιστά υποχρεωτικές τις οριστικές δεσμεύσεις της TR της 7ης Νοεμβρίου 2012. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εξέτασε τις συνέπειες των επιβληθέντων από την TR περιορισμών σχετικά με τους κωδικούς RIC και διαπίστωσε ότι οι περιορισμοί αυτοί ήταν ολέθριοι για τον ανταγωνισμό, καθώς εμπόδιζαν την αλλαγή παρόχου για τους πελάτες της TR και, ως εκ τούτου, περιόριζαν τη δυνατότητα των ανταγωνιστών να εισέλθουν στην αγορά ή να μετάσχουν στον ανταγωνισμό βάσει των προτερημάτων των υπηρεσιών τους. Με τις οριστικές δεσμεύσεις, οι οποίες αποσκοπούν στη διευκόλυνση της αλλαγής υπέρ των παρόχων ανταγωνιστικών ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο για τους πελάτες της TR, αποκλείονται ρητώς οι ανταγωνιστές πάροχοι από τη δυνατότητα συνάψεως συμβάσεων ERL και TPDL. Κατά το μέτρο που περιορίζεται η δυνατότητα της προσφεύγουσας να συνάπτει τέτοιες συμβάσεις, η προσβαλλόμενη απόφαση παράγει άμεσα αποτελέσματα που επηρεάζουν τη νομική κατάστασή της.
- 32 Όσον αφορά το αν η προσφεύγουσα επηρεάζεται ατομικά, επισημαίνεται ότι, με έγγραφο της 5ης Μαρτίου και της 16ης Ιουνίου 2010, η προσφεύγουσα ζήτησε συνάντηση με την Επιτροπή. Κατόπιν των αιτημάτων αυτών, η πρώτη συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 27 Ιουλίου 2010. Εν συνεχεία, κατόπιν αιτήματος τόσο της Επιτροπής όσο και της προσφεύγουσας, πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 2010 και 2012 και άλλες συναντήσεις και τηλεφωνικές επαφές. Ομοίως, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής της 18ης Απριλίου 2012, η προσφεύγουσα προσκόμισε μη εμπιστευτικό κείμενο των

πρακτικών των εν λόγω τηλεφωνικών επαφών και συναντήσεων. Επίσης, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί των δεσμεύσεων που είχε προτείνει η TR στο πλαίσιο τηλεφωνικών επαφών και συναντήσεων, καθώς και με ηλεκτρονικά μηνύματα και με τις απαντήσεις της στις επίσημες αιτήσεις παροχής πληροφοριών που της είχε απευθύνει η Επιτροπή.

- 33 Εξάλλου, μολονότι η επωνυμία της προσφεύγουσας δεν αναφέρεται ρητώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, εντούτοις από τη διοικητική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας.
- 34 Επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε ενεργά στη διαδικασία όχι μόνο με δική της πρωτοβουλία, αλλά και με πρωτοβουλία της Επιτροπής, η οποία της ζήτησε, μεταξύ άλλων, να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με διάφορες πτυχές της αγοράς καθώς και επί των δεσμεύσεων που είχαν προταθεί, εκτός του πλαισίου των ερευνών αγοράς βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, στις οποίες η προσφεύγουσα είχε επίσης συμβολή. Συνεπώς, η προσφεύγουσα μετέσχε ενεργά στη διαδικασία. Μολονότι, η απλή συμμετοχή στη διαδικασία δεν αρκεί βεβαίως, αφ' εαυτής, για να αποδειχθεί ότι η απόφαση αφορά ατομικά την προσφεύγουσα, ωστόσο η ενεργός συμμετοχή της στη διοικητική διαδικασία αποτελεί στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη από τη νομολογία στον τομέα του ανταγωνισμού, συμπεριλαμβανομένου του ειδικότερου τομέα των δεσμεύσεων κατά το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003, προκειμένου να αποδειχθεί, σε συνδυασμό με άλλα ειδικά στοιχεία, το παραδεκτό της προσφυγής της (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, 169/84, EU:C:1986:42, σκέψεις 24 και 25, της 31ης Μαρτίου 1998, Γαλλία κατά Επιτροπής, καλούμενη «Kali & Salz», C-68/94 και C-30/95, EU:C:1998:148, σκέψεις 54 έως 56, και της 3ης Απριλίου 2003, BaByliss κατά Επιτροπής, T-114/02, EU:T:2003:100, σκέψη 95).
- 35 Συναφώς, τέτοιο ειδικό στοιχείο αποτελεί, εν προκειμένω, ο επηρεασμός της θέσεως της προσφεύγουσας στην επίμαχη αγορά. Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία που τέθηκε υπόψη του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δραστηριοποιείται, όπως και η TR, στην αγορά των ενοποιημένων συστημάτων διαβίβασης δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, αγορά η οποία χαρακτηρίζεται από περιορισμένο αριθμό ανταγωνιστών και στην οποία η TR κατέχει δεσπίζουσα θέση. Εξ αυτού συνάγεται ότι τα μέτρα που είχαν επιβληθεί από την κατέχουσα δεσπίζουσα θέση TR, τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο της προκαταρκτικής εκτιμήσεως της Επιτροπής, ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις δραστηριότητες της προσφεύγουσας.
- 36 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα επηρεάζεται και ατομικά. Κατά συνέπεια, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 37 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:
- ο πρώτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατά το μέτρο που η Επιτροπή έκανε δεκτές δεσμεύσεις οι οποίες δεν ήταν πρόσφορες για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεών της, τις οποίες είχε γνωστοποιήσει στην TR με την προκαταρκτική εκτίμησή της·
 - ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, κατά το μέτρο που η Επιτροπή, κάνοντας δεκτές δεσμεύσεις οι οποίες δεν ήταν πρόσφορες για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεών της, υπερέβη τις αρμοδιότητες που αντλεί από το άρθρο αυτό και, συνεπώς, ενήργησε *ultra vires*·
 - ο τρίτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας·

- ο τέταρτος λόγος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, κατά το ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους εκτίμησε ότι οι οριστικές δεσμεύσεις ανταποκρίνονταν στις σχετικές με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεις.
- 38 Υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δύναται, όταν σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί την παύση παραβάσεως, να καταστήσει υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που προτείνουν οι οικείες επιχειρήσεις, εφόσον οι εν λόγω δεσμεύσεις είναι ικανές να άρουν τις σχετικές με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεις που διατυπώθηκαν με την προκαταρκτική της εκτίμηση.
- 39 Ο μηχανισμός του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 αποσκοπεί στην αποτελεσματική εφαρμογή των ισχυόντων στην Ένωση κανόνων ανταγωνισμού μέσω αποφάσεων που καθιστούν υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που προτείνουν τα μέρη και οι οποίες κρίθηκαν από την Επιτροπή ως πρόσφορες για την ταχύτερη επίλυση των προβλημάτων ανταγωνισμού που αυτή επισήμανε, χωρίς να κινηθεί η επίσημη διαδικασία διαπιστώσεως της παραβάσεως. Ειδικότερα, το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού υπαγορεύεται από λόγους αναγόμενους στην οικονομία της διαδικασίας και παρέχει στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να έχουν πλήρη συμμετοχή στη διαδικασία, προτείνοντας τις λύσεις που εκτιμούν ως τις πλέον πρόσφορες και κατάλληλες προς άρση των εν λόγω αντιρρήσεων της Επιτροπής (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, σκέψη 35).
- 40 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την αποδοχή ή την απόρριψη των δεσμεύσεων (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, σκέψη 94).
- 41 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή, εφόσον καλείται να προβεί σε ανάλυση για την οποία απαιτείται η συνεκτίμηση πλειόνων οικονομικών παραμέτρων, όπως είναι η προοπτική ανάλυση για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των δεσμεύσεων που έχουν προταθεί από την οικεία επιχείρηση, διαθέτει επίσης ευρεία διακριτική ευχέρεια, την οποία το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη του κατά την άσκηση του ελέγχου του. Επομένως, στο πλαίσιο του ελέγχου που ασκεί σε τέτοιες πολύπλοκες οικονομικές καταστάσεις, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί να υποκαταστήσει την οικονομική εκτίμηση της Επιτροπής με τη δική του (αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, σκέψη 67, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, CB κατά Επιτροπής, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46).
- 42 Ωστόσο, όπως έχει επανειλημμένως επισημάνει το Δικαστήριο σχετικά με τομείς για τους οποίους απαιτούνται πολύπλοκες εκτιμήσεις, όπως είναι το δίκαιο του ανταγωνισμού, η διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η Επιτροπή δεν σημαίνει ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να απέχει από τον έλεγχο της ερμηνείας των δεδομένων οικονομικής φύσεως από το εν λόγω θεσμικό όργανο (αποφάσεις της 15ης Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή κατά Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 39, της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 145, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, CB κατά Επιτροπής, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46). Σύμφωνα με τις αρχές που απορρέουν από τη νομολογία αυτή, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, μεταξύ άλλων, όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλ' οφείλει επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση μιας σύνθετης καταστάσεως και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (βλ. αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, CB κατά Επιτροπής, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, Cisco Systems και Messagenet κατά Επιτροπής, T-79/12, EU:T:2013:635, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 86 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 43 Κατά τα λοιπά, από τη νομολογία συνάγεται επίσης ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται βάσει των άρθρων 7 και 9 του κανονισμού 1/2003 πρέπει να συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας, πλην όμως η εφαρμογή της αρχής αυτής διαφοροποιείται αναλόγως της εφαρμοζόμενης διατάξεως.
- 44 Οι διατάξεις αυτές εξυπηρετούν, πράγματι, διαφορετικούς σκοπούς. Το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003 αποσκοπεί στην άρση των αντιρρήσεων που διατύπωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εκτιμήσής της, ενώ το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού αποσκοπεί στην παύση της διαπιστωθείσας παραβάσεως (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, σκέψη 46).
- 45 Επομένως, όσον αφορά την αναλογικότητα των δεσμεύσεων, το κριτήριο που πρέπει να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 είναι το εάν οι δεσμεύσεις είναι «επαρκείς» και «ικανές» να άρουν τις αντιρρήσεις της, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, ήτοι τη σοβαρότητα των αντιρρήσεων, το εύρος τους και το συμφέρον των τρίτων (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, σκέψεις 41 και 61).
- 46 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης περιορίζεται στην εξέταση του αν η εκτίμηση της Επιτροπής είναι προδήλως εσφαλμένη, βάσει των αρχών που παρατίθενται στις σκέψεις 40 έως 45 ανωτέρω.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

- 47 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι οριστικές δεσμεύσεις δεν έχουν ως αποτέλεσμα την παύση ή τον σημαντικό περιορισμό της εντοπισθείσας καταχρήσεως ούτε την άρση των αντιρρήσεων που διατυπώθηκαν. Συνεπώς, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 48 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, βάσει των ορισμών που περιλαμβάνονται στις συμβάσεις ERL και TPDΛ αντιστοίχως, οι ανταγωνιστές πάροχοι δεν καλύπτονται από τον όρο «επιλέξιμος πελάτης» ούτε από τον όρο «τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου». Επιπλέον, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις, οι ανταγωνιστές πάροχοι ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο δεν μπορούν να επεξεργάζονται οι ίδιοι τους κωδικούς RIC για λογαριασμό επιλέξιμου κατόχου άδειας. Συνεπώς, οι εταιρίες όπως η προσφεύγουσα, οι οποίες διαθέτουν τη δυνατότητα, τις γνώσεις και τα κίνητρα που απαιτούνται για την παροχή ανταγωνιστικών υπηρεσιών, εμποδίζονται άμεσα να το πράξουν. Βάσει της επίμαχης συμφωνίας παραχωρήσεως άδειας, επιτρέπεται μόνον η παραχώρηση άδειας σε πελάτες που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τους κωδικούς RIC προκειμένου να αναπτύξουν, είτε οι ίδιοι είτε μέσω τρίτων που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου, εργαλεία προσβάσεως σε υπηρεσίες δυνητικά ανταγωνιστικές των παρεχομένων από την TR.
- 49 Συναφώς, η προσφεύγουσα φρονεί, πρώτον, ότι οι πάροχοι ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο δεν είναι σε θέση να παράσχουν αποτελεσματική υπηρεσία αλλαγής παρόχου για τους πελάτες της TR, διότι, μη έχοντας συμπεριληφθεί στους όρους των αδειών ERL και TPDΛ, δεν δύνανται να παράσχουν πλήρως ολοκληρωμένη ανταγωνιστική υπηρεσία. Δεύτερον, το ενδεχόμενο να καταρτίσουν πίνακες αντιστοιχίσεως οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου είναι θεωρητικό και εξαιρετικά απίθανο. Τρίτον, οι πελάτες της TR επωμίζονται το σύνολο της επιβαρύνσεως και του κόστους που συνεπάγεται η αλλαγή παρόχου, η οποία παρίσταται, πάντως, προδήλως απίθανη λόγω του κόστους και της πολυπλοκότητας που συνεπάγεται, εξαιτίας των απαιτούμενων των εργασιών αναδιαρθρώσεως των συστημάτων τους και των επιπλέον διαπραγματεύσεων με τρίτους, εξαιτίας της φύσεως της αγοράς των ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο και εξαιτίας του κόστους και της πολυπλοκότητας της χρήσεως καταρτισθέντος από τρίτο πίνακα αντιστοιχίσεως. Τέταρτον, οι πελάτες της TR δεν θα

προτιμούσαν να χρησιμοποιήσουν εργαλείο μετατροπής αναπτυχθέν από τρίτον, αντί του αναπτυχθέντος από ανταγωνιστή πάροχο, καθώς για τα εργαλεία αυτά απαιτείται υψηλός βαθμός ταχύτητας και αξιοπιστίας. Η προσφυγή στις υπηρεσίες τρίτων θα δημιουργούσε, ουσιαστικά, κινδύνους όσον αφορά την ακεραιότητα και την ακρίβεια της αντιστοιχίσεως των κωδικών. Επίσης, τυχόν συνεργασία με τρίτο που αναπτύσσει εργαλεία αλλαγής παρόχου για την κατάρτιση πίνακα αντιστοιχίσεως θα ήταν αναποτελεσματική, καθώς θα ήταν αδύνατη η ανταλλαγή των πληροφοριών που απαιτούνται σχετικά με τους κωδικούς RIC. Πέμπτον, ο λόγος για τον οποίον οι ανταγωνιστές πάροχοι ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο δεν μπορούν να παράσχουν ισοδύναμη υπηρεσία έγκειται επίσης στο γεγονός ότι οι «αλυσιδωτοί κωδικοί RIC» (μέσο προσβάσεως σε σύνολο εργαλείων με τη χρήση ενός μόνον κωδικού) εξαιρούνται από τις άδειες που παραχωρεί η TR, παρά το γεγονός ότι οι τράπεζες και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί χρειάζονται πρόσβαση σε αλυσιδωτούς κωδικούς RIC, καθώς πρόκειται για ένα από τα κύρια μέσα προσβάσεως στα δεδομένα. Δεδομένου ότι, βάσει των δεσμεύσεων, διαθέσιμα είναι μόνον τα πλέον στοιχειώδη δεδομένα, οι άλλοι πάροχοι δεν θα είναι σε θέση, χωρίς πρόσβαση στα υποκείμενα δεδομένα, να ανασυνθέσουν τις εν λόγω αλυσίδες ή να δημιουργήσουν αντιστοιχίσεις με αυτές. Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, εξ όσων γνωρίζει, κανένας πελάτης της TR δεν προσέφυγε σε ανταγωνιστή πάροχο ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο. Εάν ο αριθμός των εταιριών που θα προσπαθούσαν να αποκτήσουν και να εκμεταλλευθούν άδειες ήταν υψηλός, θα υπήρχαν στην αγορά σχετικές αποδείξεις. Η προσφεύγουσα θεωρεί, πάντως, ότι τούτο δεν συμβαίνει και επαναλαμβάνει τη θέση που είχε διατυπώσει κατά τη διοικητική διαδικασία, δηλαδή ότι η αλλαγή παρόχου είναι εξαιρετικά απίθανη.

- 50 Η Επιτροπή προβάλλει, πρώτον, ότι η ERL, η οποία επιτρέπει στους πελάτες της TR να χρησιμοποιούν τους κωδικούς RIC για την αναζήτηση δεδομένων στα συστήματα διαβιβάσεως δεδομένων των άλλων παρόχων, αρκεί για να αρθούν οι αντιρρήσεις της σχετικά με τους περιορισμούς στη χρήση των κωδικών RIC κατά την αλλαγή παρόχου. Δεύτερον, φρονεί ότι η TPD, η οποία επιτρέπει σε τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου να καταρτίζουν και να ενημερώνουν πίνακες αντιστοιχίσεως μεταξύ των κωδικών RIC και των συστημάτων κωδικοποίησης των άλλων παρόχων, επίσης αρκεί για την άρση των αντιρρήσεών της όσον αφορά τους περιορισμούς στη χρήση των κωδικών RIC για την κατάρτιση τέτοιων πινάκων. Η Επιτροπή επισημαίνει ενδεικτικά τις ρήτρες και τους όρους που έχουν συμπεριληφθεί στις συμβάσεις ERL και TPD προς διευκόλυνση της αλλαγής παρόχου. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρει ότι η ERL ισχύει για τους επιλέξιμους πελάτες σε παγκόσμιο επίπεδο, εφόσον αυτοί ασκούν πραγματικά εμπορική δραστηριότητα εντός του EOX, ότι η ERL χορηγείται επ' αόριστον, υπό την προϋπόθεση η ERL ζητήθηκε από τον επιλέξιμο πελάτη εντός πέντε ετών από την ημερομηνία ενάρξεως της προσφοράς, ότι ο επιλέξιμος πελάτης δύναται να αυξήσει ή να μειώσει τον αριθμό των επιλέξιμων κωδικών RIC, ανάλογα με τις ανάγκες της εμπορικής δραστηριότητάς του, και ότι η TR παρέχει στον επιλέξιμο πελάτη τακτικές ενημερώσεις των επιλέξιμων κωδικών RIC, καθώς και πληροφορίες για τις αντιστοιχίσεις που απαιτούνται για τη μοναδική ταυτοποίηση των υποκείμενων δεδομένων της αγοράς σε πραγματικό χρόνο.
- 51 Τέλος, η Επιτροπή προβάλλει ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν αναιρεί τη διαπίστωση ότι οι οριστικές δεσμεύσεις αρκούν για την άρση των αντιρρήσεών της.
- 52 Υποστηρίζει, συναφώς, ότι ένας ανταγωνιστής δύναται να συνεταιριστεί με τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου, προκειμένου να παράσχει στους πελάτες της TR εξατομικευμένη και πλήρως ολοκληρωμένη υπηρεσία αλλαγής παρόχου, ότι, δεδομένου ότι οι πελάτες της TR διαθέτουν εξατομικευμένη αρχιτεκτονική συστημάτων πληροφορικής, είναι αναπόφευκτο να πραγματοποιήσουν εργασίες αναδιαρθρώσεως και, ως εκ τούτου, να επωμιστούν, εφόσον αποφασίσουν να αλλάξουν πάροχο ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, ορισμένες δαπάνες, ότι οι κύριοι πελάτες της TR είναι παγκοσμίου βεληνεκούς χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που διαθέτουν την πείρα και τα οικονομικά μέσα που απαιτούνται για την αλλαγή παρόχου, εφόσον εκτιμήσουν ότι η αλλαγή αυτή είναι εμπορικά συμφέρουσα, ότι η συνεργασία μεταξύ παρόχων ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο και τρίτων που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου επιτρέπουν οικονομίες κλίμακος, ότι δεν ευσταθεί η άποψη κατά την οποία οι

πίνακες αντιστοιχίσεως που καταρτίζονται από τους εν λόγω τρίτους δεν είναι αξιόπιστοι ή δεν έχουν ταχύτητα αντίστοιχη με την παρεχόμενη από την TR υπηρεσία και ότι τα υποστηριζόμενα σε σχέση με τους αλυσιδωτούς κωδικούς RIC προβάλλονται για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως και δεν στηρίζονται σε πραγματικά ή νομικά στοιχεία υποβληθέντα κατά τη διοικητική διαδικασία και τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οπότε είναι απορριπτέα ως απαράδεκτα ή, σε κάθε περίπτωση, στερούνται βασιμότητας. Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, δεδομένου ότι οι άδειες ERL και TPLD θεσπίστηκαν στις 20 Ιουνίου 2013 και η αλλαγή παρόχου είναι μια πολύπλοκη και μακρά διαδικασία, δεν εκπλήσσει το γεγονός ότι δεν έχει υπάρξει αλλαγή παρόχου κατά το διάστημα μεταξύ, αφενός, της καθιερώσεως των εν λόγω συμβάσεων παραχωρήσεως αδειών και, αφετέρου, της καταθέσεως της προσφυγής.

- 53 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το παραδεκτό της επιχειρηματολογίας σχετικά με τους αλυσιδωτούς κωδικούς RIC και σχετικά με τους περιορισμούς ως προς τα περιγραφικά δεδομένα που παρέχονται για κάθε κωδικό RIC, υπενθυμίζεται ότι, από τις διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, προκύπτει ότι το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών και ότι απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.
- 54 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, ο ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2000, Dürbeck κατά Επιτροπής, T-252/97, EU:T:2000:210, σκέψη 39, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Cableuropa κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-346/02 και T-347/02, EU:T:2003:256, σκέψη 111).
- 55 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή, ο συγκεκριμένος λόγος αποτελεί ανάπτυξη του πρώτου λόγου, όπως αυτός προβάλλεται με το δικόγραφο της προσφυγής, ήτοι του λόγου που αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των οριστικών δεσμεύσεων. Επισημαίνεται, συναφώς, ότι το δικόγραφο της προσφυγής περιέχει εκτεταμένα επιχειρήματα όσον αφορά την ακαταλληλότητα των δεσμεύσεων. Κατά συνέπεια, είναι παραδεκτή τόσο η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται με το υπόμνημα απαντήσεως προς αμφισβήτηση της επάρκειας των οριστικών δεσμεύσεων σε σχέση με τις αντιρρήσεις της Επιτροπής, λόγω ελλείψεων στις εν λόγω δεσμεύσεις, όσο και η επιχειρηματολογία περί μη υπάρξεως κανόνα για τους αλυσιδωτούς κωδικούς RIC.
- 56 Εν συνεχεία, όσον αφορά την επί της ουσίας εξέταση του πρώτου λόγου, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 41 ανωτέρω, δεδομένης της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η Επιτροπή κατά την εξέταση της καταλληλότητας των δεσμεύσεων που έχουν προταθεί, ο ρόλος του Γενικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο του αν η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ειδικότερα, στο πλαίσιο του εν λόγω δικαστικού ελέγχου, πρέπει να διαπιστωθεί εάν υφίσταται αντιστοιχία μεταξύ των αντιρρήσεων που διατύπωσε η Επιτροπή με την προκαταρκτική εκτίμησή της και των δεσμεύσεων τις οποίες πρότεινε η TR και οι οποίες πρέπει, υπενθυμίζεται, να είναι επαρκείς για την άρση των αντιρρήσεων αυτών.
- 57 Εξάλλου, ο έλεγχος νομιμότητας της αποφάσεως με την οποία κατέστησαν υποχρεωτικές οι δεσμεύσεις πρέπει να διενεργηθεί υπό το πρίσμα των αντιρρήσεων της Επιτροπής και όχι υπό το πρίσμα των απαιτήσεων των ανταγωνιστών ως προς το περιεχόμενο των δεσμεύσεων.
- 58 Συνεπώς, βάσει των αντιρρήσεων που διατύπωσε η Επιτροπή με την προκαταρκτική εκτίμησή της, το ενδεδειγμένο κριτήριο είναι εάν οι δεσμεύσεις αυτές είναι επαρκείς και ικανές για την άρση των εν λόγω αντιρρήσεων, οι οποίες αποσκοπούν στη διευκόλυνση της αλλαγής παρόχου για τους πελάτες.

- 59 Εξάλλου, το γεγονός ότι οι εν λόγω αντιρρήσεις θα μπορούσαν να αρθούν, εάν οι ανταγωνιστές της TR περιλαμβάνονταν στους όρους των συμβάσεων παραχωρήσεως αδειών, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, το δε γεγονός ότι θα μπορούσαν να γίνουν δεκτές και άλλες δεσμεύσεις, ενδεχομένως ακόμη πιο ευνοϊκές για τον ανταγωνισμό, δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως, εφόσον η κριθεί εύλογη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι δεσμεύσεις που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση επιτρέπουν την άρση των αντιρρήσεων που διατυπώθηκαν με την προκαταρκτική εκτίμηση.
- 60 Υπενθυμίζεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση τίθενται σε εφαρμογή ορισμένες προταθείσες από την TR δεσμεύσεις, της οποίας η δραστηριότητα εγείρει αντιρρήσεις όσον αφορά τον ανταγωνισμό, και ότι, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθιστώντας υποχρεωτικές δεσμεύσεις που δεν επαρκούν για την άρση των αντιρρήσεων αυτών.
- 61 Είναι απορριπτέα η θέση της προσφεύγουσας ότι οι ανταγωνιστές δεν είναι σε θέση να παράσχουν αποτελεσματική υπηρεσία αλλαγής παρόχου, λόγω αδυναμίας προσφοράς πλήρως ολοκληρωμένης υπηρεσίας, εξαιτίας της εξαιρέσεώς τους από τους όρους των επίμαχων συμβάσεων παραχωρήσεως άδειας.
- 62 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι οι αντιρρήσεις της Επιτροπής αφορούσαν περιορισμούς επιβληθέντες στους πελάτες της TR και την παρεμπόδιση τρίτων να αναπτύξουν αντιστοιχίσεις μεταξύ των διαφόρων κωδικών, με συνέπεια να παρεμποδίζεται σε σημαντικό βαθμό η αλλαγή παρόχου. Συνεπώς, οι δεσμεύσεις τις οποίες αποδέχθηκε η Επιτροπή αφορούν, κατ' ουσίαν, τις παρεχόμενες στους πελάτες δυνατότητες να αλλάξουν πάροχο, είτε με δικά τους μέσα είτε σε συνεργασία με τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου. Συναφώς, η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι σχετικές με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεις μπορούν να αρθούν, εφόσον απαιτηθούν από την TR λύσεις σε σχέση με τους πελάτες και τους τρίτους και όχι σε σχέση με τους ανταγωνιστές της. Η διαπίστωση αυτή, ότι οι δεσμεύσεις αφορούν, κατ' αρχάς, τους πελάτες και τους τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου, στηρίζεται στις παρεχόμενες σε αυτούς δυνατότητες συνεργασίας και αμοιβαίας συνδρομής στην κατάρτιση πινάκων αντιστοιχίσεως μέσω των παρεχομένων από την TR αδειών. Οι πελάτες της TR δύνανται επίσης να επιλέξουν τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου οι οποίοι έχουν συνεταιριστεί με ανταγωνιστές παρόχους, προκειμένου να συνεργαστούν για τον σχεδιασμό, την υλοποίηση, την ενημέρωση, την προώθηση και την τεχνική υποστήριξη πινάκων αντιστοιχίσεως. Παρέχονται, συνεπώς, στους πελάτες της TR διάφορες επιλογές όσον αφορά την αλλαγή παρόχου, είτε στο πλαίσιο είτε εκτός του πλαισίου των υποδομών τους.
- 63 Συνεπώς, δεχόμενη τις δεσμεύσεις αυτές, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, για την άρση των αντιρρήσεών της, δεν ήταν αναγκαίο να συμπεριληφθούν οι ανταγωνιστές στους όρους των επίμαχων συμβάσεων παραχωρήσεως αδειών. Επιπλέον, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η χορήγηση, στους ανταγωνιστές της TR, προσβάσεως στους κωδικούς RIC θα υπερέβαινε το αναγκαίο μέτρο για την άρση των αντιρρήσεών της. Ωστόσο, υπό το πρίσμα των σχετικών διαπιστώσεων του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 63 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε συναφώς σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 64 Απορριπτέα είναι και τα επιχειρήματα περί θεωρητικού και απίθανου ενδεχομένου να καταρτίσουν πίνακες αντιστοιχίσεως οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου, πίνακες οι οποίοι, κατά την προσφεύγουσα, δεν θα παρέχουν την απαιτούμενη αξιοπιστία και ταχύτητα, καθώς θα έχουν καταρτιστεί από τρίτους.
- 65 Χωρίς να είναι απαραίτητο να υπομνηστούν οι διάφορες λύσεις οι οποίες προτάθηκαν από τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου για την κατάρτιση πινάκων αντιστοιχίσεως και ενισχύουν τις πιθανότητες του ενδεχομένου αυτού, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τα περί μειωμένης αξιοπιστίας και

ταχύτητας των πινάκων αυτών, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει συγκεκριμένα επιχειρήματα που να στηρίζουν τις προβαλλόμενες θέσεις της. Για τον λόγο αυτό, οι θέσεις αυτές κρίνονται ήδη απορριπτές.

- 66 Εξάλλου, σε περίπτωση που κάποιος πελάτης ζητήσει εγγύηση όσον αφορά την αξιοπιστία, ο τρίτος που αναπτύσσει εργαλεία αλλαγής παρόχου και ο ανταγωνιστής πάροχος μπορούν να έρθουν σε συμφωνία ώστε να παράσχουν την εγγύηση αυτή, η δε δυνατότητα αυτή δεν αποκλείεται από τις δεσμεύσεις, σύμφωνα με τη ρήτρα της παραγράφου 1.3, στοιχείο γ', σημείο iii, της TPD. Επομένως, θα μπορούσαν να διασκεδαστούν ενδεχόμενες ανησυχίες του πελάτη, ο οποίος θα καθησυχάζοταν όσον αφορά την προοπτική της αλλαγής παρόχου. Επιπλέον, πέραν του γεγονότος ότι οι πελάτες της TR μπορούν να συνάψουν σύμβαση ERL, προκειμένου να αλλάξουν πάροχο ενοποιημένων συστημάτων διαβίβασης δεδομένων σε πραγματικό χρόνο για το σύνολο των εφαρμογών τους, δύνανται εναλλακτικώς να προβούν, για διάστημα δώδεκα τουλάχιστον μηνών, σε μερική αλλαγή παρόχου. Η μερική αυτή αλλαγή παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να εκτιμήσει την αξιοπιστία μιας ανταγωνιστικής πηγής δεδομένων, δια της παράλληλης λειτουργίας των εφαρμογών που χρησιμοποιούν την πηγή δεδομένων της TR και άλλων εφαρμογών που χρησιμοποιούν την ανταγωνιστική πηγή δεδομένων, δυνατότητα η οποία διευκολύνει την αλλαγή παρόχου για τον πελάτη.
- 67 Ομοίως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε το επιχείρημα ότι οι πελάτες της TR επωμίζονται το σύνολο της επιβαρύνσεως και του κόστους των αλλαγών. Υπενθυμίζεται ότι οι αντιρρήσεις της Επιτροπής αφορούσαν ως επί το πλείστον τους περιορισμούς που είχαν επιβληθεί στους πελάτες της TR σχετικά με τη χρήση των κωδικών RIC. Λόγω των περιορισμών αυτών, δεν είχαν τη δυνατότητα να εντοπίσουν δεδομένα σε ανταγωνιστικά συστήματα διαβίβασης δεδομένων διά της χρήσεως κωδικών RIC, ακόμη κι αν χρησιμοποιούσαν πίνακες αντιστοιχίσεως. Λόγω της ενσωματώσεων των κωδικών RIC στις εφαρμογές πληροφορικής των πελατών, θα απαιτούνταν εκ νέου προγραμματισμός των εφαρμογών αυτών σε περίπτωση αλλαγής παρόχου, η οποία θα συνεπαγόταν *de facto*, λόγω των επιβληθέντων από την TR περιορισμών, μεταβολή του χρησιμοποιούμενου συστήματος συμβόλων. Η διαδικασία αυτή τροποποίησης των εφαρμογών θεωρείται, από τους πελάτες, χρονοβόρα και δαπανηρή. Συγκεκριμένα, από τις έρευνες αγοράς που διενήργησε η Επιτροπή, τα πορίσματα των οποίων περιελήφθησαν στην προκαταρκτική εκτίμηση, προκύπτει ότι το κόστος της αλλαγής αυτής θα οφειλόταν ως επί το πλείστον στη μετατροπή των κωδικών. Η ποσοτικοποίηση του κόστους αυτού δεν είναι πάντα ευχερής, ιδίως επειδή κάθε πελάτης διαθέτει τη δική του αρχιτεκτονική πληροφοριακών συστημάτων. Ωστόσο, στην προκαταρκτική εκτίμησή της η Επιτροπή αναφέρει ότι, για τους πελάτες που έχουν προβεί σε αναλυτική εκτίμηση του κόστους αλλαγής παρόχου, το κόστος αυτό θεωρήθηκε απαγορευτικό, σε βαθμό που να τους αποθαρρύνει από την αλλαγή αυτή. Κατόπιν των αντιρρήσεων αυτών, η TR παρέσχε στους πελάτες, καθώς και σε τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου, τη δυνατότητα αντιστοιχίσεως των κωδικών RIC και του χρησιμοποιούμενου από τον νέο πάροχο συστήματος, οπότε η τροποποίηση των εφαρμογών παύει πλέον να είναι αναγκαία. Οι δεσμεύσεις αυτές αποτελούν, συνεπώς, σημαντική πρόοδο για τους πελάτες της TR, οι οποίοι δεν έχουν πλέον να αντιμετωπίσουν το απαγορευτικό κόστος της αλλαγής παρόχου, καθώς παύει να είναι αναγκαία η εκ βάθρων τροποποίηση των εφαρμογών πληροφορικής. Η ανάπτυξη πίνακα αντιστοιχίσεως από τον πελάτη, είτε με ίδια μέσα είτε μέσω τρίτων που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου, συνεπάγεται επίσης κάποιο κόστος, πλην όμως υπενθυμίζεται ότι οι δεσμεύσεις δεν αποσκοπούν στην πλήρη εξάλειψη του κόστους, αλλά στη διευκόλυνση της αλλαγής παρόχου, διά του περιορισμού του κόστους σε εύλογα επίπεδα.
- 68 Διαπιστώνεται, εξάλλου, ότι η τροποποίηση των συστημάτων και των εφαρμογών πληροφορικής απαιτεί, σε κάθε περίπτωση, δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνεται ο πελάτης, δεδομένου μάλιστα ότι κάθε πελάτης διαθέτει δική του αρχιτεκτονική πληροφοριακών συστημάτων. Επιπλέον, οι εν λόγω πελάτες είναι εν γένει φορείς ή επιχειρήσεις παγκόσμιου βεληνεκούς και διαθέτουν τους οικονομικούς πόρους που απαιτούνται για την κάλυψη του κόστους αυτού.

- 69 Όπως επισήμανε η Επιτροπή, διαπιστώνεται επίσης ότι οι συνεργασίες μεταξύ παρόχων ενοποιημένων συστημάτων διαβιβάσεως δεδομένων σε πραγματικό χρόνο και τρίτων που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου δημιουργούν οικονομίες κλίμακος. Οι οικονομίες κλίμακος μειώνουν το κόστος αλλαγής παρόχου, πράγμα που αποτελεί επιπλέον κίνητρο αλλαγής παρόχου, ακόμη και για τους μετρίου μεγέθους πελάτες.
- 70 Τέλος, κρίνονται αβάσιμα και τα επιχειρήματα περί απουσίας δεδομένων σχετικών με τους αλυσιδωτούς κωδικούς RIC και τους περιορισμούς των παρεχομένων για κάθε κωδικό RIC περιγραφικών δεδομένων, λόγω των οποίων παρεμποδίζεται η παροχή ισοδύναμης υπηρεσίας από τους ανταγωνιστές παρόχους. Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, ούτε η προσφεύγουσα ούτε άλλος τρίτος εξέφρασαν αντίρρηση σχετικά με την εξαίρεση ορισμένων αλυσιδωτών κωδικών RIC από το περιεχόμενο των παρεχομένων από την TR αδειών. Συγκεκριμένα, οι μόνοι αλυσιδωτοί κωδικοί RIC για τους οποίους εκφράστηκαν αντιρρήσεις κατά τη διοικητική διαδικασία ήταν οι δείκτες, σύμφωνα δε με τη ρήτρα της παραγράφου 2.8 των οριστικών δεσμεύσεων και τη ρήτρα της παραγράφου 1.6 της ERL, η TR υποχρεούται να παρέχει δεδομένα σχετικά με τους δείκτες. Δεύτερον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο λόγος για τον οποίον τα παρεχόμενα από την TR δεδομένα δύνανται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να μην περιλαμβάνουν τον μνημονικό κωδικό που έχει χορηγηθεί από το Χρηματιστήριο συνίσταται στο ότι ο κωδικός αυτός δεν αποτελεί τον μόνο τρόπο ταυτοποίησης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου διά της αναδρομής στην πηγή του. Πάντως, τα σχετικά απλά χρηματοπιστωτικά μέσα, όπως είναι οι εισηγμένες σε Χρηματιστήριο αξίες, μπορούν να ταυτοποιηθούν είτε μέσω του οικείου μηχανισμού διαπραγματεύσεως, του νομίσιματος και του επίσημου κωδικού, είτε μέσω του οικείου μηχανισμού διαπραγματεύσεως, του νομίσιματος και της περιγραφής τους. Η TR υποχρεούται να παρέχει τις πληροφορίες αυτές στους κατόχους ERL, σύμφωνα με τη ρήτρα της παραγράφου 2.12 των οριστικών δεσμεύσεων. Το ίδιο ισχύει και για τα πολυπλοκότερα χρηματοπιστωτικά μέσα, όπως αυτά που τελούν υπό εξωχρηματιστηριακή διαπραγμάτευση, για τα οποία η TR υποχρεούται να παρέχει τον μνημονικό κωδικό που έχει χορηγηθεί από το χρηματιστήριο, εφόσον αυτός αποτελεί το μοναδικό μέσο ταυτοποίησης.
- 71 Εξάλλου, πέραν της διαδικασίας επίλυσης διαφορών, κατά την οποία ο ανεξάρτητος εντολοδόχος που εποπτεύει την τήρηση των δεσμεύσεων διαδραματίζει κάποιο ρόλο, η ρήτρα της παραγράφου 6, στοιχείο στ', του παραρτήματος V των οριστικών δεσμεύσεων προβλέπει ρητώς ότι ο ως άνω εντολοδόχος συμβάλλει στην επίλυση κάθε διαφωνίας που σχετίζεται με αιτήσεις παροχής δεδομένων σχετικών με τις παρεχόμενες από την TR διασταυρούμενες πληροφορίες. Επομένως, εφόσον ο μνημονικός κωδικός που έχει χορηγηθεί από το χρηματιστήριο αποτελεί πράγματι το μόνο μέσο ταυτοποίησης των υποκείμενων δεδομένων της αγοράς σε πραγματικό χρόνο, ο αρμόδιος για την εποπτεία της τήρησης των δεσμεύσεων εντολοδόχος θα ενημερώσει συναφώς την TR.
- 72 Εν κατακλείδι, πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα εάν ορθώς εκτιμήθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι προταθείσες από την TR δεσμεύσεις επαρκούν για την άρση των αντιρρήσεων της Επιτροπής. Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως κατά τον οποίον η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνεται απορριπτέος.
- 73 Εξάλλου, όσον αφορά τη θέση της προσφεύγουσας ότι, έως σήμερα, δεν υπήρξε καμία αλλαγή παρόχου, πράγμα που αποτελεί ένδειξη ότι οι δεσμεύσεις δεν είναι αποτελεσματικές, επισημαίνεται ότι, όπως συμβαίνει και στη διαδικασία ελέγχου των συγκεντρώσεων, η εξέταση της Επιτροπής διενεργείται σε βάθος χρόνου. Η Επιτροπή καλείται να εκδώσει απόφαση η οποία έχει χαρακτήρα προβλέψεως και προϋποθέτει εκτίμηση του τρόπου λειτουργίας της αγοράς στο μέλλον, όταν οι δεσμεύσεις θα έχουν τεθεί σε εφαρμογή. Όπως προαναφέρθηκε, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το αν οι οριστικές δεσμεύσεις είναι ικανές να άρουν τις διατυπωθείσες αντιρρήσεις. Ανεξαρτήτως της απαντήσεως στο ερώτημα εάν οι οριστικές δεσμεύσεις έχουν εν τω μεταξύ παραγάγει αποτελέσματα στη σχετική αγορά, δεν αναιρείται η διαπίστωση ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι δεσμεύσεις αυτές ήταν επαρκείς για την εξάλειψη των εντοπισθέντων προβλημάτων του ανταγωνισμού.

74 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι οριστικές δεσμεύσεις, όπως έγιναν δεκτές από την Επιτροπή, διευκολύνουν την αλλαγή παρόχου, εφόσον ο πελάτης της TR την επιθυμεί. Ωστόσο, η διευκόλυνση αυτή δεν σημαίνει ότι ο πελάτης θα αλλάξει οπωσδήποτε πάροχο, εάν, π.χ., είναι ευχαριστημένος από τις υπηρεσίες και τους όρους που προσφέρει η TR.

75 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003

76 Η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003 επιτρέπει στην Επιτροπή να αποδέχεται δεσμεύσεις, εφόσον αυτές καθιστούν δυνατή την άρση των αντιρρήσεων της. Ωστόσο, δεν έχει αρμοδιότητα να αποδέχεται δεσμεύσεις οι οποίες προδήλως δεν καθιστούν δυνατή την άρση —ή τον σημαντικό περιορισμό— των αντιρρήσεων που έχουν διατυπωθεί. Αποδεχόμενη δεσμεύσεις οι οποίες προδήλως δεν αίρουν τις αντιρρήσεις αυτές, η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί από το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού και, συνεπώς, ενήργησε *ultra vires*.

77 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη αυτού του λόγου ακυρώσεως.

78 Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 40 ανωτέρω, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εξέταση των δεσμεύσεων. Στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 13 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή απαλλάσσεται από την υποχρέωση να χαρακτηρίσει και να διαπιστώσει την παράβαση, δεδομένου ότι ο ρόλος της περιορίζεται στην εξέταση, και ενδεχομένως στην αποδοχή, των δεσμεύσεων που προτείνουν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, υπό το φως των προβλημάτων που προσδιόρισε με την προκαταρκτική της εκτίμηση και σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς. Εναπόκειται στην Επιτροπή, κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς της, να αποδεχθεί τις δεσμεύσεις, εφόσον διαπιστώσει ότι αυτές αίρουν τις αντιρρήσεις που έχει εκφράσει. Συναφώς, διαπιστώθηκε ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την επάρκεια των επίμαχων δεσμεύσεων, οπότε είναι απορριπτέο το επιχείρημα ότι, αποδεχόμενη τις δεσμεύσεις αυτές, η Επιτροπή υπερέβη την αρμοδιότητά της, ενεργώντας, ως εκ τούτου, *ultra vires*. Η απόρριψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως συνεπάγεται, επομένως, την απόρριψη και του δεύτερου.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

79 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, διότι, πρώτον, η Επιτροπή αποδέχθηκε μη πρόσφορες δεσμεύσεις και, δεύτερον, δεν έλαβε υπόψη της τα συμφέροντα τρίτων ενδιαφερομένων.

80 Επικαλούμενη την απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, *Alrosa* κατά Επιτροπής (T-170/06, EU:T:2007:220), και την κατ' αναίρεση εκδοθείσα απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, *Επιτροπή κατά Alrosa* (C-441/07, EU:C:2010:377), η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η υποχρέωση τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας, όταν η Επιτροπή αποφασίζει να καταστήσει υποχρεωτικές τις παρεχόμενες δεσμεύσεις βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, συνεπάγεται ότι το μέτρο που λαμβάνεται με αυτήν είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Αποδεχόμενη μη πρόσφορες δεσμεύσεις, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή αυτή.

81 Η αρχή της αναλογικότητας παραβιάστηκε επίσης, διότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της την προβλέψιμη και προβλεφθείσα ανεπάρκεια των δεσμεύσεων, παρά τις επιφυλάξεις που διατύπωσαν τρίτοι ενδιαφερόμενοι, κατά τα προεκτεθέντα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου.

82 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη αυτού του λόγου ακυρώσεως.

- 83 Από την κρίση επί των δύο πρώτων λόγων διαπιστώνεται ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι επίσης απορριπτός.
- 84 Η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει οι πράξεις των οργάνων της Ένωσης να μην βαίνουν πέραν των ορίων του πρόσφορου και του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ενώ, όταν προσφέρονται προς επιλογή περισσότερα κατάλληλα μέτρα, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1984, *Denkavit Nederland*, 15/83, EU:C:1984:183, σκέψη 25, και της 11ης Ιουλίου 1989, *Schräder HS Kraftfutter*, 265/87, EU:C:1989:303, σκέψη 21).
- 85 Η αρχή της αναλογικότητας, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, αποτελεί κριτήριο νομιμότητας για κάθε πράξη των οργάνων της Ένωσης. Συνεπώς, στο πλαίσιο της εξετάσεως των ενεργειών στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή, τίθενται πάντοτε, αφενός, το ζήτημα του ακριβούς περιεχομένου και των ορίων των υποχρεώσεων που απορρέουν από την τήρηση της αρχής αυτής και, αφετέρου, το ζήτημα των ορίων του ασκούμενου δικαστικού ελέγχου (βλ., συναφώς, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, *Επιτροπή κατά Alrosa*, C-441/07 P, C-441/07, EU:C:2010:377, σκέψεις 36 και 37).
- 86 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την προπαρατεθείσα στην προηγούμενη σκέψη νομολογία, η εφαρμογή από την Επιτροπή της αρχής της αναλογικότητας στο πλαίσιο του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 περιορίζεται στον έλεγχο του αν οι επίμαχες δεσμεύσεις αίρουν τις αντιρρήσεις τις οποίες έχει γνωστοποιήσει η Επιτροπή στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και του αν οι εν λόγω επιχειρήσεις πρότειναν δεσμεύσεις λιγότερο περιοριστικές εξίσου όμως ικανές να άρουν τις αντιρρήσεις της.
- 87 Ομοίως, ο δικαστικός έλεγχος αφορά αποκλειστικά το αν η εκτίμηση της Επιτροπής είναι προδήλως εσφαλμένη.
- 88 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, διαπιστώθηκε ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεχόμενη ότι οι προταθείσες από την TR οριστικές δεσμεύσεις ήταν ικανές να άρουν τις αντιρρήσεις που είχε διατυπώσει με την προκαταρκτική εκτίμηση.
- 89 Εξάλλου, εάν οι επιχειρήσεις προτείνουν δεσμεύσεις βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 οι οποίες υπερβαίνουν εκείνες που η ίδια η Επιτροπή θα μπορούσε να επιβάλει, με απόφαση λαμβανόμενη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού μετά από διεξοδική έρευνα, η Επιτροπή δύναται να τις αποδεχθεί και να τις καταστήσει υποχρεωτικές. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν δύναται να απαιτήσει τέτοιες δεσμεύσεις κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003.
- 90 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

- 91 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν διευκρινίζεται, με την προσβαλλόμενη απόφαση, πώς οι οριστικές δεσμεύσεις είναι κατάλληλες για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεων, οι οποίες γνωστοποιήθηκαν στην TR με την προκαταρκτική εκτίμηση, κατά το μέτρο που οι δεσμεύσεις αυτές δεν επιτρέπουν στους ανταγωνιστές παρόχους συστημάτων διαβίβασης δεδομένων σε πραγματικό χρόνο να συνάψουν σύμβαση TPDL.
- 92 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, συναφώς, ότι, κατά τη διαδικασία που περατώθηκε με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, επισήμανε επανειλημμένως στην Επιτροπή ότι ο αποκλεισμός των ανταγωνιστών από τις άδειες που προβλέπονται βάσει των δεσμεύσεων καθιστά τις εν λόγω δεσμεύσεις εντελώς αναποτελεσματικές. Στην παράγραφο 6.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αναφέρει ότι διατυπώθηκαν τέτοιες αντιρρήσεις, χωρίς όμως να παραθέτει τους λόγους για τους οποίους οι εν λόγω επικρίσεις δεν ελήφθησαν υπόψη.

- 93 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 94 Διαπιστώνεται ότι η θέση της προσφεύγουσας είναι ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν της παρέχει τη δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή εκτίμησε ότι ο αποκλεισμός των ανταγωνιστών από το πεδίο εφαρμογής των δεσμεύσεων δεν αναιρεί την επάρκεια των δεσμεύσεων αυτών.
- 95 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της σχετικής πράξεως και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο τη συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να λάβουν γνώση της δικαιολογητικής βάσεως του μέτρου και, αφετέρου, στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως της παρατιθέμενης αιτιολογίας και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιαστικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-357/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:392, σκέψεις 166 και 178 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 96 Η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι, αλλά αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία της αποφάσεως. Ειδικότερα, δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί στοιχείων που προφανώς δεν ασκούν επιρροή, είναι ασήμαντα ή προδήλως δευτερεύοντα (απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-349/03, EU:T:2005:221, σκέψη 64, και της 16ης Ιουνίου 2011, Air liquide κατά Επιτροπής, T-185/06, EU:T:2011:275, σκέψη 64).
- 97 Όσον αφορά τις αποφάσεις με τις οποίες καθίστανται υποχρεωτικές δεσμεύσεις βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή τηρεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως, εφόσον παραθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που την οδήγησαν στη διαπίστωση ότι οι παρασχεθείσες δεσμεύσεις είναι κατάλληλες για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεων που εξέφρασε, με συνέπεια να μη συντρέχουν πλέον λόγοι να ενεργήσει.
- 98 Εν προκειμένω, οι αιτιολογικές σκέψεις 48 έως 90 (παράγραφοι 5.1. έως 6.7) της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορούν τις προταθείσες από την TR δεσμεύσεις και τις αντιδράσεις τρίτων έναντι των δεσμεύσεων αυτών.
- 99 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέθεσε, αφενός, τους λόγους για τους οποίους οι δεσμεύσεις αίρουν τις αντιρρήσεις που εκφράστηκαν και, αφετέρου, απαντώντας σε παρατηρήσεις τρίτων, τους λόγους για τους οποίους τα ζητήματα που τέθηκαν με τις παρατηρήσεις αυτές βαίνουν πέραν των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεων που είχαν εκφρασθεί με την προκαταρκτική εκτίμηση (αιτιολογικές σκέψεις 77, 84, 86 και 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Όσον αφορά, ειδικότερα, την προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα αιτίαση, διαπιστώνεται ότι στην αιτιολογική σκέψη 77 της προσβαλλομένης αποφάσεως επισημαίνεται ότι ορισμένοι τρίτοι ενδιαφερόμενοι διατύπωσαν την εκτίμηση ότι οι ανταγωνιστές θα έπρεπε να έχουν πρόσβαση στους κωδικούς RIC, διότι έτσι θα μπορούσαν ευχερέστερα να αναπτύξουν πίνακες αντιστοιχίσεως και να παράσχουν τεχνική υποστήριξη. Από την αιτιολογική σκέψη 78 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, η παροχή στους ανταγωνιστές της TR προσβάσεως στους κωδικούς RIC θα υπερέβαινε το αναγκαίο μέτρο για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό

αντιρρήσεων. Στην αιτιολογική σκέψη 79 της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται, επιπλέον, ότι «βάσει των δεσμεύσεων που προτάθηκαν, επιτρέπεται στους τρίτους που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου να παρέχουν προερχόμενα από ανταγωνιστές δεδομένα σχετικά με την αγορά σε συνδυασμό με περιγραφικά δεδομένα αναφοράς συνδεδεμένα με κωδικούς RIC (όχι όμως τους κωδικούς RIC αυτούς καθαυτούς), εφόσον οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου δεν έχουν αναπτύξει επιτυχώς πλήρες σύστημα αντιστοιχίσεως» και ότι «η ανταλλαγή αυτή πληροφοριών παρέχει στους ανταγωνιστές παρόχους τη δυνατότητα να δημιουργούν αντιστοιχίσεις με τα δικά τους σύμβολα αναφοράς, ούτως ώστε οι τρίτοι που αναπτύσσουν εργαλεία αλλαγής παρόχου να μπορούν να δημιουργήσουν ακριβείς και αποτελεσματικές αντιστοιχίσεις».

- 100 Από τις επισημάνσεις αυτές προκύπτει ότι η Επιτροπή τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, εκθέτοντας ρητώς και σαφώς τα πραγματικά και νομικά στοιχεία βάσει των οποίων διαπίστωσε ότι οι δεσμεύσεις επαρκούν για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεων. Δεδομένου ότι οι διευκρινίσεις αυτές παρέχουν στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να διενεργήσει αποτελεσματικό έλεγχο επί της διακριτικής ευχέρειας που άσκησε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη επ' αυτού.
- 101 Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή υποχρεούται μεν να αιτιολογεί την απόφαση που εκδίδει, πλην όμως δεν υποχρεούται να παραθέτει τους λόγους για τους οποίους δεν εξέδωσε διαφορετική απόφαση (βλ., συναφώς, τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 96 και 97).
- 102 Εξάλλου, εφόσον θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί, με την επιχειρηματολογία της, τον πρόσφορο χαρακτήρα των οριστικών δεσμεύσεων, υπενθυμίζεται ότι το ζήτημα αυτό δεν αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου, ικανή να επιφέρει έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά το βάσιμο της εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά τις προσφερθείσες δεσμεύσεις για την άρση των σχετικών με τον ανταγωνισμό αντιρρήσεων (βλ., συναφώς, απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 67), ζήτημα που εξετάστηκε στο πλαίσιο του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκαν με την υπό κρίση προσφυγή.
- 103 Επομένως, ο τέταρτος λόγος κρίνεται απορριπτός, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 104 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου.
- 105 Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τη Morningstar, Inc. στα δικαστικά έξοδα.**

Γρατσίας

Kancheva

Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Σεπτεμβρίου 2016.

(υπογραφές)